ANUL VIII.—No. 2255 EDIŢIA A TREIA VINERI 14 IULIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ŞI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureştĭ LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN Judeţe ŞI Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN IN ŢARĂ 30 LEĬ; IN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ .. 8 » » » 13 »

Un numer in streinatate 20 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sĕ te ferestĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureştĭ şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA kioşcul No. 193, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

REGELE CAROL LA ISCHL

Razboiu sansonetelor

Se vede că guvernul a pus toate la cale, a rezolvat toate problemele politice, a transformat ţara într'un Eldorado; acuma nu i-a mai rămas de cît să puie la rezon pe cîntăreţiĭ de stradă şi pe şansonetiştiĭ de grădinĭ. Cel puţin aceasta ar fi dorinţa uneĭ părţĭ a preseĭ conservatoare pe care o indignează peste măsură nişte versurĭ debitate în contra jandarmuluĭ rural.

Am văzut explozia uneĭ adevărate indignărĭ: toate ziarele partiduluĭ se miră cum autorităţile nu 'şi fac datoria, poliţia e aspru reprimandată, direcţia teatrelor primeşte bobîrnace, parchetele sînt trase la răspundere. Auziţĭ D-voastră, jandarmul rural, această instituţie naţională, este batjocorită în faţa halbelor de bere, cîntăreţiĭ de bălciŭ aruncă dispreţul asupra unor agenţĭ aĭ forţeĭ publice! E nostimă de tot presa conservatoare!

Să nu maĭ vorbim în numele celeĭ maĭ anemice libertăţĭ a constiinţeĭ, căcĭ ar fi trist! Ar fi trist să reîncepem cu presa conservatoare un războiŭ în beneficiul unor revendicărĭ liberale, asupra cărora socoteam că nu maĭ e nevoie să revenim. Ar fi trist să ne întoarcem cu cîte-va decenii înapoĭ şi să reînceapă lupta şi jertfele în contra cenzureĭ, a jandarmuluĭ, a gîrbaciuluĭ poliţienesc.

Dacă conservatoriĭ jinduesc atîta trecutul cel uricios, bine-voiască a nu uita trecutul maĭ apropiat. Bine-voiască conservatoriĭ să nu uite ultimiĭ anĭ aĭ guvernuluĭ Brătianu, cînd nicĭ jandarmul, nicĭ poliţia, nicĭ cenzura, n'aŭ împedicat vre-o dată reprezentarea revistelor umoristice ale confrateluĭ nostru D. D. R. Rosetti. Şi să nu uităm că acea epocă am calificat-o cu toţiĭ, şi conservatoriĭ şi noĭ, drept o vreme tiranică cînd Constituţiunea era suspendată, cînd toate libertăţile eraŭ suprimate.

Aŭ uitat confraţiĭ noştri scenele pline de duh ca şi de sarcazm ale confrateluĭ Rosetti? Aŭ uitat atacurile violente, şi versurile presărate, cînd cu sare maĭ măruntă, cînd cu sare maĭ groasă, care aruncaŭ discreditul şi dispreţul, nu numaĭ asupra uneĭ *instituţiunĭ*, dar asupra tuturora, care zeflemiseaŭ parlamentul, ministerul, justiţia şi aşa maĭ încolo?

Pierderea memorieĭ este o nenorocire individuală, iar pierderea ruşineĭ este, oare-cum, o infirmitate socială. Această din urmă pierdere dovedeşte că o urîtă stare morală a cuprins lumea noastră politică şi că oameniĭ putereĭ nu maĭ pot suporta nicĭ cea maĭ uşoară contradicţiune.

Sub regimul naţional-liberal, libertatea sceneĭ n'a fost violată un singur moment şi miile de spectatorĭ puteaŭ aplauda în toată voia scenele şi cupletele *Revistelor* opoziţioniste; pentru ce ziariştiĭ conservatorĭ aŭ devenit atît de severĭ astă-zĭ şi pentru ce azmuţă asupra bietuluĭ cîntăreţ din strada Cîmpineanu, pe toate autorităţile noastre represive?

Sper că guvernul va avea de data aceasta maĭ multă minte de cît îl povăţuiesc să aibă confraţiĭ meĭ din presa conservatoare. Sper că guvernul nu va face nerozia de a fi maĭ reacţionar de cît era regalitatea franceză d'naintea Revoluţiuneĭ. Căcĭ, dacă D. Lascăr Catargiu, ocupat cum a fost în tot d'auna cu altele, n'a avut vreme de pierdut cu literatura, are în cabinet destuĭ colegĭ care'ĭ vor spune cum că în Franţa, pe vremea luĭ Ludovic al XV-lea, autoriĭ dramaticĭ aveaŭ maĭ multă libertate, ba ceva maĭ mult, piese carĭ satirizaŭ aristrocaţia şi întreaga clasă dominantă, se reprezentaŭ la Curte.

Dacă acum un secol şi jumătate regiĭ Franţeĭ toleraŭ ca instituţiunile ţăreĭ să fie discreditate chiar sub ochiĭ lor, fie maĭ îndurătorĭ contemporaniĭ şi confraţiĭ meĭ, cu cîntăreţul care zeflemiseşte într'o grădină obscură, pe obscurul jandarm de la ţară.

Const. C. Bacalbaşa.

SATIRA ZILEI

Salon bulgăresc

Noĭ, pîrliţiĭ de europeenĭ, eram obicĭnuiţĭ să dansăm pe scîndurĭ, pe parchete, saŭ pe covoare, dar veciniĭ noştri din Bulgaria aŭ inventat un alt soiŭ de salon: dînşiĭ danţează pe morminte.

Bulgarul, din firea sa, e tacticos şi flegmatic, din ale luĭ nu'l scoţĭ odată cu calpacul, chiar dacă i-ar cădea o putină cu varză pe dovleac şi tot nu face alta decît ştie el.

Iată un exemplu: Intr'o zi un bulgar intră în biserica Creţulescu şi se pune pe vine într'o strană rezervată uneĭ Doamne din înalta societate. Doamna vine, vrea să'şĭ ia locul, dar bulgarul făcea pe *ni znaiu*.

Paracliserul văzînd una ca asta se duce la bulgar ca să'l scoale:

— Scoală-te, mă Ivane, că a venit cocoana.

— *Nu se'mi scola*, răspunde flegmatic Ivan.

— Scoală, mă, n'auzĭ că a început evanghelia.

— *Las se ceapa tote vanghelia că nu se 'mĭ scola.*

— Bine, mă bleotule, nu vezĭ că a venit cucoana şi aşteaptă?

— *Aidea ha! pote se vie şi o suta de cocone şi la mine tot nu se 'mĭ scola!*

Aşa e naţia şi n'aĭ ce să'ĭ facĭ.

La Sofia aŭ avut eĭ poftă să joace în cimitirul transformat în salon, pe jos în loc de parchet morminte, iar la dreapta şi la stînga, în loc de florăriĭ, alee cu praz, ardeĭ şi pătlăgele.

Din sorginte autorizată aflăm că bufetul era foarte bine asortat cu maĭ multe vedre de bragă.

Vax.

FERDINAND AL BULGARIEI

Pentru ce nu se intoarce Ferdinand la Sofia.—Sfaturile guvernuluĭ din Sofia.—Ştirĭ de senzaţie.—Intenţiile de abdicare.

Toată lumea a rămas cu drept cuvînt uĭmită aflînd că prinţul Bulgarieĭ nicĭ gînd n'are să se întoarcă în Bulgaria cu toată gravitatea evenimentelor ce se succedează atît în principat cît şi la graniţele luĭ.

Insuşĭ prinţul a simţit că trebuie numaĭ de cît să'şĭ explice această atitudine, şi de aceea, prin oameniĭ săĭ de încredere, a trimis maĭ multor ziare germane şi austriace o notă în care se spun următoarele:

Prinţul şi guvernul din Sofia

Indată după asasinatul luĭ Stambulof, *prinţul însuşĭ a cerut avizul guvernuluĭ din Sofia, dacă n'ar fi potrivit ca să se întoarcă imediat în ţară.*

Maĭ întîiŭ, avea de gînd să aziste la înmormîntarea luĭ Stambulof, dar în urma insulteĭ pe care mareşalul curţiĭ a suferit'o din partea familieĭ luĭ Stambulof, nu maĭ era nicĭ de gîndit la aşa ceva.

Pe urmă, guvernul din Sofia a sfătuit pe prinţul Ferdinand să'şĭ urmeze cura liniştit la Carlsbad, deoare-ce *ţara e liniştită* şi scandalurile întîmplate la înmormîntarea luĭ Stambulof sunt *fără importanţă*.

In urma acestuĭ răspuns al guvernuluĭ, prinţul *a telegrafiat încă odată D-luĭ Stoilof, insistînd asupra păreriĭ sale că poate tot ar fi bine să se întoarcă la Sofia.* De astă-dată miniştriĭ *aŭ rugat cu tot dinadinsul pe prinţul Ferdinand să rămînă la Carlsbad* şi să nu grăbiască nicĭ cu o zi data reîntoarceriĭ sale, de oare-ce aceasta ar face o impresie rea în Europa, dînd a se înţelege că situaţia internă a Bulgarieĭ ar fi cu totul compromisă, ceea-ce n'ar fi adevărat.

Numaĭ în urma acesteĭ nouĭ depeşĭ a guvernuluĭ bulgar, prinţul s'ar fi hotărît să rămînă la Carlsbad.

Ştirĭ de senzaţie

Insă, printre ştirile de senzaţie carĭ circulă în o parte a preseĭ austro-ungare, este şi aceasta că, *în lipsa prinţuluĭ Ferdinand din Bulgaria s'ar pregăti acolo o răsturnare a dinastieĭ Coburg şi că ar fi vorba de instituirea uneĭ regenţe în persoana şefilor deputaţieĭ bulgare la Petersburg, mitropolitul Clement şi D. Teodorof.*

Prinţul Ferdinand ar avea cunoştinţă despre acest plan şi, neavînd nicĭ o nădejde de-al putea zădărnici, găseşte de prisos să se maĭ întoarcă în Bulgaria.

Ast-fel de ştirĭ însă, cu toate că poate să fie ceva adevărat în ele, trebue primite cu toată rezerva.

Intenţiile de abdicare

Corespondentul unuĭ ziar berlinez, trimis înadins la Carlsbad, spune că a putut interviewa pe un bărbat de stat bulgar din împrejurimea prinţuluĭ Ferdinand şi că acesta i-ar fi spus următoarele:

După cum staŭ lucrurile azĭ în Bulgaria *prinţul trebue saŭ să ţină socoteală de curentul rusofil, chiar în contra voinţeĭ şi sentimentelor sale, saŭ să abdice.*

Prinţul a avut în adevăr, de maĭ multe orĭ chiar, intenţia de a abdica, dar a fost oprit în tot-d'auna de influenţe străine.

Situaţie grea

In timpul din urmă însă, venind vorba iar despre această eventualitate prinţul ar fi spus textual următoarele:

«Dacă aş abdica azĭ, imediat ar veni la putere în Bulgaria un guvern rusesc, şi aceasta ar fi semnalul unuĭ războiŭ european».

Orĭ cum însă, situaţia luĭ e extrem de critică: pe de-o parte nevoit a ţine seamă de curentul rusofil, e ameninţat prin aceasta chiar a pierde simpatiile Austrieĭ şi Germanieĭ, şi s'a văzut cu cîtă violenţă unele ziare germane şi austriace aŭ început deja a-l ataca,— pe de altă parte nu e nimic maĭ nesigur de cît că în schimb ar putea cel puţin să dobîndească simpaniile Rusieĭ...

Stînd la Carlsbad şi aşteptînd evenimentele, dacă poate să-şĭ piarză tronul, cel puţin nu e expus să împărtăşască şi soarta luĭ Stambulov...

Vest

Regele Carol la Ischl

Ziarele guvernamentale anunţă că regele va pleca în curînd în străinătate, pentru treĭ săptămînĭ, şi că se va întîlni la Ischl cu împăratul Austrieĭ.

Faptul că prinţul Ferdinand şi-a amînat întoarcerea în Bulgaria pentru 2 lunĭ, că ministerul nostru de războiŭ a dat ordine pregătitoare pentru mobilizarea armateĭ, fapt care se petrece pentru întîia oară de la 1876, agitaţiile crescînde din Macedonia, starea primejdioasă şi anarhică în care se află Bulgaria, toate astea daŭ o însemnătate deosebită întîlnireĭ regeluĭ Carol cu împăratul Franz Iosef.

E de remarcat iar că regele pleacă singur şi că regina îl urmează după cîte-va zile. Dacă regele ar voi să facă o simplă vizită de curtuazie împăratuluĭ Austrieĭ, n'ar avea nevoe să mearga numaĭ de cît singur.

E deci maĭ mult de cît probabil că regele merge să ia avizul împăratuluĭ relativ la grava situaţie în care se află peninsula balcanică.

Nu facem nicĭ un comentariŭ de o cam dată, aşteptînd să vedem ce însemnătate dă presa austro-ungară acesteĭ vizite a regeluĭ Carol.

DIN CARNET

Puşca Manlicher

Care va să zică este lucru sigur că puşca noastră vestită, care a fost onorată cu toate laudele din partea ministruluĭ de războiŭ şi a celor carĭ aŭ comandat'o, a devenit un ciomag periculos.

Cel puţin nicĭ un oficios nu maĭ îndrăzneşte ca să dezmintă denunţările preseĭ opoziţioniste, şi ast-fel rămîne stabilit că puşca D-nuluĭ general Lahovary a încetat să fie o puşcă cu repetiţie, ci o nenorocită de armă care se sparge în mîinile soldaţilor.

Şi nicĭ că poate fi alt-fel. Deosebitele ziare de opoziţiune aŭ publicat prea multe cazurĭ din toate părţile ţăreĭ, s'aŭ citat cu preciziune numele soldaţilor mutilaţĭ, numărul victimelor şi al mîinilor frînte, s'aŭ reprodus conversaţiunĭ şi mărturisirĭ de-ale ofiţerilor, într'un cuvînt s'aŭ produs suficiente probe cum că puşca Manlicher, aşa cum o avem astă-zĭ, este în adevăr, o armă omorîtoare, dar omorîtoare pentru cel ce o ţine în mînă, iar nu pentru cel ce stă în faţa eĭ.

Ce ne rămîne de făcut? Dacă armata romînă va fi nevoită să puie mîna pe puşcă întrebăm ce figură va face cînd puşca se chiamă Manlicher şi cînd după cîte-va focurĭ se sparge între degetele soldatuluĭ? Apoĭ soldatul demoralizat şi spăimîntat nu va trînti jos o armă atît de defectuoasă în care nu va maĭ avea nicĭ un dram de încredere?

Nu e destul ca lumea oficială să dea dezminţirĭ, căcĭ dezminţirile false nu fac parale. E vorba cum ne găsim cu puşca noastră model? Pentru ce aceĭ carĭ aŭ comandat'o nu s'aŭ îngrijit maĭ întîiŭ să avem un praf fără fum în condiţiunĭ bune, pentru ce s'aŭ comandat toate armele şi tocmaĭ tîrziŭ în urmă, s'aŭ început cercetările pentru praf? Şi dacă, ar fi la mijloc numaĭ o cheltuială zadarnică, poate că crima n'ar fi atît de mare, dar iată că oştirea romînă se găseşte dezarmată tocmaĭ astă-zĭ în faţa unor evenimente neprevăzute.

Oare neamul Maicanilor tot n'a dispărut din armată?

Memphis.

Băutoarea de sînge

este titlul nouluĭ roman pe care *Adevĕrul* va începe a'l publica Duminică 16 Iulie.

LEAFA PROFESORILOR

Există un obiceiŭ destul de vechiŭ, ca să se dea profesorilor, pe timp de vacanţă, leafa pe două lunĭ înainte. Acest obiceiŭ făcuse mult bine profesorilor, înlesnindu-le plecarea la aer curat, după o muncă grea şi obositoare de zece lunĭ.

Anul acesta, ministrul de finanţe în unire cu cel de instrucţie, a suprimat acordarea lefilor pe două lunĭ. Pricina e probabil lipsa colosală de banĭ în care se află visteria, deficitul bugetar.

Totuşĭ s'ar fi putut aranja lucrurile ast-fel în cît profesoriĭ să continue a se bucura de acordarea lefilor pe doua lunĭ. La facerea bugetuluĭ pe anul curent se puteaŭ lua măsurile cuvenite.

Dar miniştriĭ aŭ hotărît alt-fel.

S'ar putea obiecta că măsura aşta de a se acorda profesorilor leafa pe două lunĭ înainte ar fi un privilegiŭ, o favoare, la care guvernul nu-ĭ obligat, şi pe care o poate acorda saŭ suprima după voe.

Greşeală enormă. Profesoriĭ îşĭ combină bugetul lor din cursul anuluĭ avînd în vedere leafa dată d'inainte pe timp de vară. Cînd ministrul suprimă măsura asta fără *să-ĭ vestească*, de sigur că budgetul profesorilor se găseşte cu totul dezechilibrat.

Dacă nu-s banĭ, trebuia din vreme să se anunţe oameniĭ ca să ştie şi eĭ ce măsurĭ să ia. Cunoaştem profesorĭ carĭ aŭ plecat la băĭ contînd pe leafa de vară şi carĭ se găsesc astă-zĭ în cea maĭ teribilă încurcătură.

Alţiĭ aşteaptă din zi în zi, îşĭ amînă afacerĭ urgente, tot sperînd că lefurile or să fie plătite.

In public circulă încă zvonul că leafa profesorilor va fi plătită la 20 Iulie şi pe o singură lună.

Dacă ministrul a făcut greşeala neertată de a nu aviza pe profesorĭ din vreme că n'are banĭ, ar trebuĭ s'o facă măcar acuma.

Monitorul să vorbiască.

Lynx

Victoria de la Tîrgovişte

Ziarele guvernamentale fac mare larmă şi exploatează cu tenacitate victoria comunală de la Tîrgovişte. E ciudat, însă, că la alegerile generale, cînd guvernul a fost învins la Tîrgovişte, presa conservatoare nu dedea nicĭ o importanţă întîmplăreĭ, iar acuma, cînd guvernul învinge opoziţia într'o alegere parţială şi în toiul căldurilor, rezultatul acesteĭ alegerĭ, capătă proporţiile unuĭ eveniment.

Orĭ, lucrul stă cu totul alt-fel decît vor să'l prezinte guvernamentaliĭ, căcĭ Tîrgoviştea e unul din acele orăşele micĭ fără o puternică opinie publică, fără mase care să facă curente rezistente, într'un cuvînt cînd eştĭ la guvern şi te bate Tîrgoviştea, înseamnă că eştĭ pe dric iar cînd, fiind la guvern izbuteştĭ la Tîrgovişte victoria n'are importanţă.

S'ar părea că lucrul e paradoxal, dar e aşa. Ministerul n'are de ce se făli cu biruinţa slăbănoagă din capitala Dîmboviţeĭ, pe cîtă vreme tot aparatul administrativ a căzut pe capul aceluĭ mic oraşel, pe cîtă vreme sîntem în sezonul vacanţiilor şi numaĭ prefecţiĭ şi poliţaiĭ aŭ rămas neadormiţĭ pentru politică.

O singură scuză are presa conservatoare: succesele electorale ale guvernuluĭ aŭ devenit atît de rarĭ de la o vreme încoace în cît cel maĭ mic triumf, cea maĭ neînsemnată victorie e sărbătorită cu tot aparatul de zile marĭ.

Maĭ aŭ gazetele guvernamentale încă o scuză şi încă una maĭ puternică: Sîntem în sezonul mort, cînd căldura e mare şi *subiectele* greŭ de găsit.

Maĭ domoliţi-vă, D-lor guvernamentalĭ.

Dragoş.

Mizerabili!

(Fie pîinea cît de rea
(Tot maĭ bine în ţara mea.

De sigur că versurile de maĭ sus n'aŭ fost şi nu pot fi strigătul pornit din inima ţăranuluĭ romîn. Fie pîinea cît de rea! De sigur că nenorociţiĭ carĭ se prăjesc pe cîmpiile mănoase pentru o sumă mizerabilă, nu pot fi de această părere.

Am arătat erĭ în ce mod hrăneşte un arendaş din judeţul Ialomiţa pe muncitoriĭ de pe moşia luĭ. Scriind aceste rîndurĭ am dinaintea mea bucata de mineral uricios— că pîine nu pot să'ĭ zic — cu care acest barbar a otrăvit şi otrăveşte o lume întreagă. O privesc şi tot nu-mĭ vine a crede că sute şi miĭ de fiinţe, pe carĭ îĭ numim fraţiĭ noştri, pot să se hrănească cu asemenea otravă infectă. Las condeiul din mînă, iaŭ oribila bucată de gunoiŭ solid, o învîrtesc, mă uit la ea şi mi se pare că aş prefera de o mie de orĭ să mor de cît să fiŭ obligat să gust din ea.

Onorabile Anastase Niculescu, patriot romîn şi alegător în colegiul I, om cu frica luĭ D-zeŭ în sîn, sprijinitor al moraleĭ, al familieĭ şi al religieĭ, tu care trebuie să tunĭ şi să fulgerĭ în contra mizerabililor de socialiştĭ carĭ vor să răpiască oamenilor cinstiţĭ averea cîştigată cu sudoarea frunţeĭ lor şi s'o împartă la vagavonzĭ şi la golanĭ, dacă aĭ copiĭ ce-aĭ face aceluia care i-ar hrăni numaĭ o zi cu mălura pe care aĭ băgat'o tu pe gîtul celor o sută de muncitorĭ? Ce-aĭ face cinstitule şi cucernicule burghez? Aĭ desprinde puşca din cuiŭ şi l'aĭ omorî ca pe un cîine, ca pe un infam criminal, nu-ĭ aşa?

Am să duc şi eŭ bucata de otravă la consiliul sanitar, ca s'o vază, s'o analizeze şi s'o admire şi aceĭ însărcinaţĭ cu paza sănătăţeĭ publice, şi să văd ce are să'ţĭ facă stăpînirea?

Dacă eştĭ alegător influent, probabil că aŭ să te înconjoare cu măgulelĭ şi aŭ să te decoreze.

* * *

Şi Anastase Niculescu nu-ĭ unu, nu-ĭ o excepţie, el e legiune, clasă socială. Trecem şi noĭ prin faza prin care a trecut populaţia rurală franceză d'inainte de revoluţie, fază descrisă cu culorĭ aşa de negre de la Bruyère. Nicĭ că se poate închipui o situaţie maĭ identică: ţărănimea ţinută în cea maĭ cumplită ignoranţă, schingiuită, batjocorită, murind de foame pe grămezile de grîŭ, tratată ca o turmă de vite, ba chiar şi maĭ răŭ. Sus, în clasele stăpînitoare lux nebun, corupţie teribilă, nepăsare saŭ necunoaştere absolută de suferinţele celor de jos.

Dar ţărănimea franceză a fost salvată, în mare parte, de Revoluţie; a noastră suferă şi se roagă, aşteaptă, dar fără nădejde, puţină alinare.

* * *

Cît despre luxul şi destrăbălarea claselor de sus, ele aŭ atins astă-zi culmea. Dacă s'ar face o statistică amănunţită de ce cheltueşte burghezia noastră pe nimicurĭ şi s'ar compara cifrele noastre cu cele din străinătate, am fi înspăimîntaţĭ de cele ce-am afla.

Un miliardar francez de pildă duce un lux maĭ moderat de cît un milionar romîn, iar cheltuelile zadarnice făcute de un mic capitalist de-aĭ noştri ar umplea de mirare şi de indignare pe un milionar francez.

Şi banul se strînge în alte ţărĭ maĭ mult din prisosul claseĭ muncitoare, iar burghezia îl transformă adesea în puternice mijloace de progres profitabile tuturor. La noĭ banul se strînge nu din exploatarea normală a putereĭ de muncă, ci din viaţa, din sîngele însu-şĭ al muncitorilor.

Hainele scumpe ale unuĭ copil de milionar valorează viaţa a zece prunci morţĭ de mizerie în sate, la masa verde se joacă viaţa ţărănimeĭ, la mezaturile moşiilor se oferă preţurĭ nu atît pentru pămînt cît pentru exploatarea nemiloasă şi omorîtoare la care va fi supus ţăranul.

* * *

Şi nu-ĭ dreptate nicăierĭ pentru cel apăsat şi omorît cu zile; stăpînirea e complicea exploatatorilor.

Dacă e alt-fel, probaţi-o: înşfăcaţĭ de guler pe mizerabiliĭ carĭ otrăvesc lumea, daţi-ĭ judecăţeĭ, condamnaţi-ĭ şi afişaţĭ sentinţa, ca o pildă şi ca o espiare, pe zidurile celor 3000 de primăriĭ rurale.

Dar ştim că n'o s'o faceţĭ. Avem decĭ dreptate să spunem că banda asasinilor neamuluĭ nostru operează cu învoirea şi cu protecţia guvernuluĭ. Natural, cine'l alege şi'l ţine pe guvern la putere? Ţăraniĭ?

Index.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(*Din Carnetul lui* **Chiţibuş**)

Veneţia la Viena

Al dracului neamţ! zice Romînul ca să-şi exprime mirarea şi admiraţia. De astă dată neamţul este un simplu englez — saŭ o companie engleză — care şi-a pus în gînd să dea vienezilor, pentru 30 de creiţari, iluziunea Veneţiei, cu ale sale canaluri, cu palaturile, cu punţile sale, cu Piaţeta şi cu splendidul Sant-Marco. Şi toate aceste aproape în mijlocul Vienei, la intrarea *Praterului*.

Vienezii sînt renumiţi prin a fi *bons enfants* şi se mulţumesc cu puţin. De aceea *le clou* de la saison, cum ar zice amabilul *Claymoor*, este a merge *an die Venedig an Wien*, a te instala într'o gondolă, *mit die gantze familie* şi după ce ai străbătut întreagă această Veneţie, în carton şi în ipsos, după ce ai trecut pe sub *Ponte dei Sospiri*, pe lîngă palatul Dogilor, după ce ai străbătut *Merceria* şi te-ai uitat la panorama St. Marcului noaptea, o admirabilă lucrare aceasta, să te înfunzi în una din numeroasele berării unde se debitează de chelneri nemţi şi chelneriţe vieneze — unele foarte nostime — cea mai nemţească dintre berile lui Dreher. In adevăr în această *Veneţie* totu-i nemţesc afară de decoruri. In colo gondolierii îmbrăcaţi italieneşte îţi vorbesc dialectul vienez, italiencele de carnaval de la diferite prăvălii cu mărfuri italiene, tot nemţeşte îţi vorbesc şi Italia nu-i reprezentată doar de cît prin cinci cîntăreţi de stradă italiani la cari publicul cască gura cu multă admiraţiune.

E vorba, ori-cum o fi, ori cît de meschină ar fi copia, pe lîngă tristul dar splendidul original al Veneţiei pe care a ciutat-o Eminescu, ce le pasă englezilor, dacă gondolele sînt pline, dacă intrările sînt numeroase şi dacă acest transport, al celebrei cetăţi a Dogilor, în patria crenvursturilor, aduc dividende grase acţionarilor. Veneţia în copie însă are avantagiul mare asupra Veneţiei originale, că apa din canaluri nu miroase şi că e limpede de-ţi vine să iei o baie.

Chiţibuş.

Va fi destul să se citească primul capitol al senzaţionalului roman, pe care Adevĕrul *va începe a-l publica Duminică 16 Iulie pentru ca*

Băutoarea de sînge

această dramă — în care de alt-fel nu lipsesc nici momentele vesele — să pasioneze pe ori-ce cititor, atît prin noutatea şi varietatea intrigei, cît şi prin marele interes al moravurilor ciudate pe cari le zugrăveşte.

ECOURI DIN STRAINATATE

Fiul Emirului din Afganistan. — Fiul Emirului care a stat cît-va vreme în Anglia a părăsit ţara luîndu şi ziua bună de la Regina Victoria în castelul de la Windsor. Audienta a durat două-zeci de minute şi a fost foarte cordială. Regina i-a remis o scrisoare autografă pentru tatăl lui, purtînd aresa: „Alteţei sale Emirului, amicul meŭ stimat şi aliat“.

Fiul Emirului va merge să viziteze Parisul, Bruxelles, Italia şi Egiptul şi apoi se va întoarce în Afganistan.

***

Felix Faure în Rusia. — Mai multe ziare franceze înregistrează svonul că preşedintele republicei ar avea de gînd să se ducă în Rusia la încoronarea ţarului. Două zile zice că are de gînd să stea la Moscova şi două la Petersburg.

Ar mai fi vorba apoi ca ţarul şi împărăteasa să întoarcă această vizită preşedintelui republicei peste o lună.

***

Mare incendiu în Madagascar. — O mahala întreagă din Majunga, unde a debarcat corpul expediţionar frances în Madagascar, a ars cu desăvîrşire. Focul a luat naştere pe la 1 dimineaţa, în bordeiul unui indigen, şi se întinse la baracele vecine. Populaţia a fost repede sculată; o înaltă coloană de flacări se înălţa în direcţia magazinului artileriei şi amenința să facă să esplodeze aprovizionamentele de pulbere şi de obuze. Soldaţii şi marinarii, ajutaţi de lipsa de vînt, aŭ pus capăt incendiului distrugînd toate locuinţele dimprejurul lui.

***

Conflict sîngeros. — La Ternatt, în Belgia, jandarmii voind să facă a se deşerta o sală în care dansaŭ nişte ţărani, aŭ fost atacaţi de aceştia. Jandarmii aŭ tras în mai multe rînduri focuri în sală şi aŭ ranit în mod grav mai multe persoane.

***

Războiul din Cuba. — Se trimite din New-York ştire că revoluţionarii cubani aŭ îmbarcat o mare contitate de muniţii de războiŭ la Jamaica; că colonelul insurgent Goulet a fost omorît într'o luptă şi în sfîrşit că insurgenţii de la Bayamo aŭ fost bătuţi la Cobre şi la Baracao.

Guvernul din Washington a revocat ordinul prin care incrucişatorul american *Atlanta* fusese rechemat din Cuba.

CRONICA

Chestie de chitanţe

Ştiŭ foarte bine că nu tuturor şi în totdeauna pot să le fiŭ pe plac cu aceste *cronici*... dar ce-am păţit zilele astea cu domnul *V. R.* de la *Romînul* nu mi s'a mai întîmplat pînă acum. Vorbind de confraţii cari aŭ bine-voit a da *iama* prin coloanele noastre ca prin moşia lor, nici prin gînd nu ne trecea să facem aluzie şi la *Romînul*, ziar despre a cărui existenţă abia se mai ştie din auzite, şi care deci cu drept cuvînt poate fi considerat ca o cantitate şi mai ales ca o calitate din cele mai neglijabile.

Totuşi D. *V. R.* se leagă ca din senin de mine, ţipînd că *nu şi nu*, de ziarul D-sale şi numai de ziarul D-sale puteam să vorbesc, o dată ce am zis că e vorba de «un ziar care face la ori-ce ocazie paradă de onestitatea-i politică şi de tot felul»?

Dar eŭ am citat şi *fraze textuale* din acel ziar, *fraze cari nu se găsesc în Romînul*, aşa că D. *V. R.* luînd asupra sa o săpuneală destinată altuia, dovedeşte prin aceasta că nu ştie măcar ce se scrie în ziarul D-sale.

Lucrul e posibil şi omenesc; dar e trist că din pricina unui ast-fel de *lapsus* noi să ajungem a fi ameninţaţi cu chitanţele *Romînului*, ba şi mai mult, să fim somaţi a arăta şi noi chitanţele noastre!

Din parte-ne trebue să declarăm că pentru noi chitanţele sînt de domeniul afacerilor particulare. In afacerile de domeniul public saŭ universal, lăsăm *Romînului* şi altora ca dînsul plăcerea îndoelnică de a parada cu chitanţele şi cu Chitanţa lui.

Fritz.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureşti, 12 Iulie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la 0° . . . 0° 754.8
Temperatura aerului C° . . . . 29°.9
Vîntul cu totul liniştit
Starea cerului: noros
Temperatura maximă de eri 34
" minimă de astăzi " 19
Temperatura la noi a variat între +35° şi +14°.

Eri timpul frumos şi călduros pînă seara. Noaptea a plouat în unele părţi ale ţărei, mai ales în cele muntoase şi nordul Moldovei. La Mihăileni, Piatra Neamţu, Tarcăŭ, Broşteni, Dorna etc. aŭ fost ploi torenţiale însoţite de manifestaţiuni electrice şi chiar grindină.

Barometrul a crescut mai mult însă în Moldova, temperatura a mai scăzut. Astă-zi timp noros, barometrul creşte încet.

Două-zeci şi şapte de zile într'un puţ

Un fapt monstruos s'a petrecut în localitatea Soliman, lîngă Tunis.

Trei păstori, păzind turmele şi în etate de 12 la 15 ani, s'aŭ luat la ceartă; doi din ei, cari eraŭ fraţi, loviră cu violenţă pe camaradul lor, cel mai tînăr din ei, cu ciomege; copilul căzu la pămînt.

Crezîndu'l mort, agresorii lui îl aruncară într'un puţ vecin, profund de opt metri.

A doua-zi, ei reveniră şi observară că victima lor trăeşte încă; căutară să'l omoare atunci cu lovituri de pietre, dar nu răuşiră, căci nenorocitul se adăposti într'un colţ al puţului, care era în formă de galerie.

Aceaşi scenă se repetă timp de două zeci şi şease de zile; cu toate rugăminţile, pietrele curgeaŭ necontenit de sus. In sfîrşit, în ziua a două-zeci şi şaptea, doi arabi cari vînează porumbei, ajunseră lîngă puţ şi svîrliră cu pietre în el ca să goniască vînatul.

Dar o voce plîngătoare se ridică, cerînd milă şi ajutor; vînătorii, crezînd mai întîi că e vre-o stafie, fugiră, dar, resgîndindu-se se întoarseră şi unul din ei, cu ajutorul unei frînghii, se scobori şi scoase pe tînărul păstor care se afla într'o teribilă stare de slăbiciune, era un adevărat schelet viŭ.

Copilul, transportat într'o cafenea din Soliman, istorisi cum petrecuse două-zeci şi şapte de zile fără să bea, de oare-ce puţul era uscat, şi se hrănise numai cu erburile care cresteaŭ printre pietre.

Cadiul a voit să aresteze pe vinovaţi, dar fugiseră; tatăl lor însă a fost pus la dispoziţia justiţiei.

Ştiri Mărunte

* Procesul abuzurilor de la accise vine în ziua de 18 Iulie înaintea secţiei de vacanţă a trib. I fov prezidată de D. Mavrodin, asistat de DD. judecători Mavrus şi Filitis.

* D. C. Meisner, inspector general al învăţămîntului secundar, a plecat azi la Marienbad pentru căutarea sănătăţii.

* Vapoarele romîneşti *Elisabeta* şi *Mircea*, cari se întorc în ţară din Kiel, vor trebui să ancoreze mîine în portul Lisabona, unde vor sta cît-va zile.

* Pentru a forma manipulanţi practici de la telegraf şi poştă, direcţia generală a telegrafelor şi poştelor a reformat şcoala profesională actuală înlocuind-o cu altă şcoală divizată în două secţiuni.

Secţiunea întîia va forma manipulanţi practici de telegraf şi poştă, cu cunoştinţe elementare profesionale, iar secţiunea a doua va pregăti, din amploiaţii cu grade de oficiali inferiori, pe inginerii electriciani şi dirigenţii de oficii telegrafice.

Admiterea în această secţiune se va face prin concurs.

* D-l Ioan Vlădoianu, sub-directorul Regiei Monopolurilor Statului, plecînd în străinătate în virtutea concediului ce i s'a acordat, D. Michail Vulcănescu, şeful comptabilităţei din administraţia centrală a Regiei, este însărcinat cu îndeplinirea funcţiunei de sub-director pînă la întoarcerea D-lui Vlădoianu.

* Aŭ fost numiţi pe lîngă prefectura poliţiei capitalei D-nii G. Duca sub-comisar cl. I, în locul D-lui Bănciulescu; I. Diamandescu comisar cl. II în locul D-lui T. Mălinescu, demisionat; Alexandru Cîmpeanu, ofiţer de sergenţi.

* A apărut decretul pentru numirea D-lui Stavru Mantu, în funcţiunea de poliţai al oraşului Galaţi, în locul D-lui Palade.

INFORMATIUNI

Sgomotele de mobilizare

Pe ziua de azi gazetele guvernamentale aŭ cu ce să-şi umple coloanele; toate se vor ridica cu furie împotriva noastră şi în coloane lungi aŭ să ne atace, pentru că am publicat eri un ordin de chemare pentru cazul eventual al unei mobilizări generale a armatei.

Gazetele guvernamentale vor contesta negreşit şi existenţa acestui ordin. Acesta e rolul lor.

***

Pretutindeni ştirea noastră a produs o vie emoţiune şi fie-care o comentează.

Aşa, unii spun că ordinul publicat eri, nu este de cît o repartizare a ofiţerilor şi a soldaţilor în rezervă, pe la trupe; alţii spun că ordinul s'a făcut în vederea manevrelor celor mari, iar alţii pretind, că ordinul este rezultatul unei legi privitoare la reorganizarea armatei, şi în sfîrşit cîţi-va pretind că aşa s'a făcut şi în anii trecuţi.

Ceea-ce este mai nostim, e că ofiţerii pînă chiar şi cei repartizaţi cu serviciul la ministerul de războiŭ nu sînt lămuriţi pe deplin asupra acestui ordin.

***

Acum să discutăm puţin toate ipotezele: Ordinul de chemare n'are nici o relaţie cu marile manevre de oare-ce cel publicat de noi a eşit de la corpul al IV de armată cu reşedinţa în Iaşi şi invită pe ofiţerul chemat, în etate de peste 50 de ani, să se prezinte în caz de mobilizare la regimentul Războeni cu reşedinţa în Piatra. Ştiut este, însă, că nici corpul IV de armată, nici regimentul din Războeni nu fac anul acesta manevre.

In ce priveşte repartizarea soldaţilor şi a ofiţerilor pe la regimente, aceasta nu s'a făcut nici odată cu formularele de mobilizare, ci numai prin simple încunoştiinţări.

***

Ori-cum să fie, este foarte regretabil că ministerul de războiŭ n'a ştiut să ia măsuri, ca acum cînd situaţia este atît de îngrijitoare în Balcani, cînd reprezentanţa noastră diplomatică din Sofia este insultată şi ultragiată ziua nămiaza mare de nişte bande angajate de poliţie, — să nu lanseze blanchete de mobilizări; căci ori-cum ele pun pe gînduri chiar şi pe cei mai sceptici, cu atît mai virtos că tot aşa s'a procedat şi în 1876, înainte de izbucnirea războiului independenţei. Cel puţin ofiţerul în rezervă, care a bine-voit să ne pună la dispoziţie ordinul de chemare, ne-a declarat, că de la 1876 şi pînă azi n'a mai primit un ordin identic de chemare în vederea unei eventuale mobilizări.

D-nii Al. Lahovari şi Tache Ionescu s'aŭ întors azi la amiazi în Capitală.

D. Carp se va întoarce mîine dimineaţă de la Constanţa.

Panamaua din Galaţi

Ordonanţa D-lui judecător de instrucţie Caracaş în afacerea panamalei din Galaţi se va publica peste cîte-va zile în Monitorul Oficial.

Din ordonanţă rezultă că sînt daţi în judecată Robescu, Brenning, şi Şapira. D-nii Martin şi inginerul Somzée sînt scoşi de sub prevenţiune.

Principalul temei de acuzaţiune pentru toţi prevenţii e articolul 146 din codul penal.

***

Procesul se va judeca în ziua de 25 Iulie.

Ca apărători vor figura din partea lui Şapira D. Titu Maiorescu, din partea lui Robescu D. G. Panu şi din partea lui Brenning D. Şerbescu.

In articolul ce publicăm în pagina întîiŭ, intitulat „Prinţul Ferdinand al Bulgariei“ cititorii vor găsi amănunte autentice şi dintre cele mai interesante privitoare la faptul şederei în străinătate a prinţului Ferdinand de Coburg, în vremea cînd evenimente decizive se petrec în ţara peste care domneşte.

Curtea de apel sub preşedinţa D-lui consilier Popescu, a judecat ieri apelul făcut de torturatorii fetiţei Anica Munteanu, în contra sentinţei tribunalului.

După o lungă desbatere, care însă n'a produs nici o lumină nouă în acest proces, Curtea a pronunţat următoarea sentinţă:

Osînda vizitiului Munteanu se reduce de la doui ani la zece luni, a lui Negrescu-Schwartz de la doui ani la şeapte luni, a Paulinei Hronelli la o lună şi jumătate a lui Alexandru Hronelli la o lună. Despăgubirea civilă s'a redus de asemenea de la 4000 la 1000 de lei.

Această sentinţă uşoară a produs o profundă nemulţumire în public.

Mişcarea prefectorială

Am anunţat Luni, că în consiliul de miniştri ţinut Sîmbătă, s'a hotărît înlocuirea prefecţilor din Slatina, Focşani, Bacăŭ şi Fălticeni.

D. Lascar Catargiu a hotărît deja eri asupra succesorilor celor înlocuiţi. Constituţionalul anunţă, că D. senator Scarlat Rosetti a fost numit prefect la Bacăŭ; faimosul bătăuş D. Sandu Raşcanu, prefect la Fălticeni, în locul D-lui C. Balş; D. senator Al. Cotescu, prefect la Focşani în locul D-lui Ciurea şi D. senator Colibăşanu la Slatina în locul D-lui Arghiropol.

Este interesant, că D. C. Balş a fost mazilit fiind în concediŭ şi a fost înlocuit prin D. Sandu Raşcanu cu condiţiunea ca la viitoarele alegeri să împiedice realegerea lui Popovici-Răcăciune.

Adevĕrul ilustrat de Dumineca va da:

Un frumos portret al lui Alphonse Daudet.

Pe malul Siretului, *versuri de Alexandri, ilustraţia de Lilly.*

De-a baba oarba: *gravuri umoristice.*

Eşit din puşcărie: scenă de actualitate.

In ingeniosul roman

Băutoarea de sînge

pe care „**Adevĕrul**“ va începe al publica Duminică 16 Iulie neîntrecutul povestitor **Pierre Zaccone**, a grămădit o ţesătură de drame cari introducînd pe cititor **în lumea marei finanţe, a aristocraţiei trufaşe şi putrede şi mai ales în acea a femeilor uşoare**, va acapara de la primele rînduri interesul cititorului şi-l va ţine într'o continuă încordare, pînă la desnodămîntul acestui neîntrecut **roman de senzaţie**.

HENRY KIST

Succes dramatic

Atunci o idee machiavelică — da, cu adevărat machiavelică, — se zămisli în mintea lui Gelin, primul rol al teatrului din Vige.

Nevastă-sa îl înşela, va să zică, îl înşela cu laşa ipocrizie a tuturor femeilor... Şi cu cine? Cu Ménil, un tînăr comic fără talent, fără vervă, artist avortat! A! dar avea să'şi răsbune şi o răsbunare *frumoasă* avea să găsiască.

Cazul era banal, adulterul ordinar, vulgar. Un «bun prieten» anonim dăduse de veste lui Gelin; — dar lovitura fu crudă pentru dînsul. El, prostul, îşi adora femeia cu care se cununase de trei ani, după ce ea avusese destule aventuri sgomotoase, trecute însă mai tîrziŭ în domeniul tradiţiei.

Şi iat-o că revenia acum la firea ei de altă dată...

In prima furie, Gelin se gîndi mai întîiŭ să alerge să surprinză pe cei doi amanţi şi să-i ucidă... Dar după ce se mai gîndi, îşi schimbă planul. Mai întîiŭ Ménil nu era pentru dînsul, în toată afacerea aceasta, de cît o cantitate negligeabilă. Cel mult dacă ar fi meritat cîte-va lovituri de picior, ca un cîine murdar... Cît pentru Lucia însă...

***

...Lucia!... A! ce răsbunare frumoasă, strălucitoare, publică, teribilă?

Chiar în seara aceea era la teatrul din Vige prima reprezintaţie a unei drame ordinare, proaste, destinată pentru un fiasco sigur, dar pe care directorul o montase ca să nu strice prietenia cu autorul, — redactorul şef al *Ecoului* din Vige, mîzgălitor de provincie, ţinînd în coloanele spanacului seŭ destinele teatrului local.

Trei acte stupide, pline de tirade de o frazeologie oribilă, rigieli dramatice adunate cam de pretutindeni, ceva de o banalitate nu se putea mai perfectă... Iar un adulter care se termina cu o crimă, o crimă «pasională!» Rolul soţiei vinovate era ţinut de d-na Gelin, însăşi. Drama se sfîrşească cu o lovitură de revolver trasă asupra necredincioasei, după care bărbatul urla, întorcîndu-se spre public într'o poză grozavă: «Dreptatea s'a făcut?», esclamaţie destinată a deslănţui entuziasmul general.

Aci era momentul la care se gîndea Gelin pentru răsbunarea lui: revolverul avea să fie încărcat cu gloanţe şi femeia adulteră avea să cază cu adevărat ucisă la picioarele răsbunătorului.

***

Cum era de aşteptat, cele d'întîiŭ două acte lingeziseră în acea indiferenţă jenată a unei săli «făcute», care nu ştie să aplaude, care nu ştie să facă ovaţii, cu toată bunăvoinţa, cu toată simpatia cu care e înarmată. Prietenii autorului aplaudaŭ cam în silă, şi cu toată admiraţia pe care bunii locuitori ai oraşului Vige o aveaŭ pentru primul redactor al ziarului lor, nu se simţiaŭ de loc entuziasmaţi. Abia cîte-va fraze mai emfatice mai scuturaŭ pentru un moment indiferenţa generală. Şi autorul îşi rodea unghiile într'un colţ, plin de rele presimţiri...

Lucia era cu toate astea superbă, maiestoasă în frumuseţea ei bogată, meridională... Gelin însuşi o admira, Gelin mai impresionat ca orcînd în faţa acestei minunate splendori femeieşti...

Incărcase revolverul el singur; de şase ori era moartea în acestă jucărie ucigaşă pe care din cînd în cînd o pipăia în buzunar, cuprins de un început de laşitate.

Şi cu cît se apropia momentul, o spaimă îl coprindea, vocea-i era sugrumată, şuierătoare... Publicul îl admira: ce artist puternic!

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

94

JULES MARY

Cine'i Ucigaşul?

Partea a treia

Amorurile lui Colivet

VII

Aceste vorbe îi isbiseră.

Prezenţa lui Jean Demarr, drumul lui la Rivaudière cu necunoscutul, vorbele schimbate, toate astea păreaŭ ciudate.

Şi orele se potriveaŭ într'un chip ciudat cu povestirea despre urmărirea lui Haudecoeur de către jandarmi.

Această urmărire încetase la Expilly, în mijlocul nopţii.

Şi dimineaţa, în zori, Jean Demarr se duce la Rivaudière, cu un străin...

Era oare în adevăr fratele lui Morellet omul acesta care spunea că e obicinuit să doarmă şi pe pămîntul gol?

Nu era mai de grabă însuşi Haudecoeur? Haudecoeur scăpat de Jean Demarr?

— Vom afla îndată, zise Loiseau.

Chaumont îi ghici planul.

— Fotografia? întrebă.

— Da.

In momentul în care Jacquinot pleca, ciobănaşul dete să-l urmeze.

Chaumont eşi atunci şi el şi opri pe băiat în prag.

Nu era greŭ să lege conversaţia cu dînsul.

Băiatul era flecar şi se bucura să profite de cîte-va ceasuri de libertate pe cari i le oferea întîmplarea.

Chaumont îl chemă să se întoarcă.

Şi Loiseau care-şi terminase dejunul, ceru o sticlă de vin alb.

— O să bei un pahar cu noi, băiete!

— Vin alb, da! E mai bun de cît cidru, nu-i vorbă!

— Te cred. N'ai gust răŭ.

Şi ciocniră.

Băiatul întrebă:

— Nu vă cunosc. Nu sînteţi de la Rolleboise?

— Nu, dar nu sîntem aşa de departe. Şi chiar, zise Loiseau, avem rude p'aci p'aproape.

— Aşa? în ce familie?

— La moş Morellet.

— La Rivaudière... Mă mir... Se ştia că n'are de cît un frate... care e la dînsul de azi dimineaţă.

— Ei vezi, tocmai cu frate-săŭ ăsta sîntem înrudiţi.

— Şi dovada, zise Loiseau, iat-o...

Scoase o fotografie din portofoliŭ.

O arătă băiatului.

Acesta se uită la ea şi începu să rîză.

— Aşa e, zise. E portretul D-lui Jacques Morellet, dar acu are mustăţi, şi aci e ras.

— A! mustăţile nu schimbă pe om.

— Nu, vezi bine, dacă-l cunosc...

Băiatul îşi bău paharul.

— Ei, acu trebue să mă duc, zise. Moş Morellet, nu ştie de glumă...

— Băete, zise iar Loiseau, — vrei să cîştigi cinci franci?

— Cinci franci... n'am avut de cînd sînt atîţia bani în buzunar...

— Ei uite-i aci...

— Şi ca să-i cîştig, ce trebue să fac?

— Nimic.

— Nu e greŭ.

— Stai să mă explic. O să te întorci la Rivaudière?

— Da, peste un ceas voi fi acolo.

— Ei, uite ce e: să nu spui nici stăpînului tăŭ nici mai ales fratelui săŭ că ne-ai întîlnit...

— Hm, ciudat... De ce, dacă sînteţi rude?

— Voim să-i facem o surprindere.

— Aşa?

— Nu ne aşteaptă, zise Chaumont.

— Bine, am înţeles.

— N'o să spui nimic?

— Vă făgăduesc.

— Ia dar ăştî cinci franci... Şi să ştii că-ţi mai dăm cinci diseară, dacă sosind la Rivaudière vom vedea că te-ai ţinut de vorbă.

— Zece franci cu totul!!

— Da.

— Pentru mine! Numai pentru mine?

— Da. N'o să ai să-i imparţi cu nimeni. Ochii băiatului străluciră.

— Zece franci! Dar n'o să le spun nimic cît voiŭ trăi!

— Nu-ţi cerem aşa mult. După ce vom sosi şi noi, vei putea să vorbeşti ori cît vei vrea.

— Vă mulţămesc, Domnilor, sînteţi prea buni, zise băiatul tremurînd de bucurie.

— Şi... drumul la Rivaudiére e greŭ de găsit?

— Nu, pînă la pădurea Moisson. Dar de acolo nu-i aşa uşor. Sînt o mulţime de cărări cari se încrucişează. S'ar putea să vă pierdeţi.

— Dar Expilly?

— E o alee mare de plopi care duce pînă acolo. De alt-fel, dacă vreţi, să mă însoţiţi. are să fie mai simplu.

Loiseau şi Chaumont să consultară cu o privire repede.

— Fie. Te însoţim.

Băiatul plecă înainte.

Cei doi agenţi plecară după el, ţinîntu-se la oare-care distanţă în urma lui.

Din cînd în cînd schimbaŭ cîte-va observaţii.

— N'o să fie aşa greŭ cum crezusem.

— Ba chiar prea uşor. Mi-e frică...

— De un *kix* la urmă?

— Ia ascultă; ştii la ce mă gîndesc eŭ acum?

— La ce?

— La ce ne-a spus şeful. Nu mi s'a prea părut c'ar ţine aşa mult la arestarea lui Haudecoeur şi ne-a lăsat libertatea să-l arestăm saŭ nu...

— Ei bine?

— Mă tem că dacă ne vom grăbi să-l arestăm, vom comite poate o prostie.

— Să fim prudenţi dar, şi să nu uităm că misiunea noastră nu e atît ca să arestăm pe Haudecoeur cît să reconstituim împrejurările ciudate cari i-aŭ însoţit evaziunea...

— Ai dreptate.

Treceaŭ acu prin pădure.

Din cînd în cînd băiatul să întorcea spre dînşii.

— Ne apropiăm, ştii? Cum o să se bucure Jacques Morellet cînd o să vă vază...

— Poate că n'o să se bucure aşa tare cum crezi tu, murmură Chaumont.

La marginea pădurii, băiatul se opri.

— Uite, zise arătîndu-le în depărtare nişte clădiri, iată acolo e Rivaudière... Cred că acu o să ştiţi.

— Da, îţi mulţămim.

— Vă las acu.

— Să nu uiţi ce ne-ai făgăduit.

— Şi D-voastră, să nu uitaţi de cei cinci franci.

Se depărtă repede.

Il lăsară să plece şi să puseră la sfat.

— Eŭ cred c'ar fi mai bine să mergem drept la Morellet, să-i spunem adevărul şi să-l întrebăm unde-i Haudecoeur.

— Nu. Părerea mea e că trebuie să surprindem pe Haudecoeur, căci alt-fel de sigur Morellet, care trebuie să-l cunoască şi să fi făgăduit D-lui Demarr să-l protejeze, ar găsi un mijloc să-l scape şi ne-ar merge în pagubă şi toată munca şi cei zece franci ai băiatului.

— Atunci, să ne apropiăm cît mai mult, să pîndim pe Haudecoeur şi să aşteptăm un moment favorabil.

Rămaseră ascunşi la marginea pădurii vreme ca un ceas.

Pe urmă văzură, de odată, un om îndreptîndu-se spre dînşii, cu un tîrnăcop pe un umăr şi cu un sac pe cellalt.

Loiseau avea ochi buni.

— Par'c'ar fi omul nostru, zise.

— Mi se pare şi mie.

Era în adevăr Haudecoeur.

Să apropia fără să bănuiască ceva.

La vr'o două sute de metri se opri în mijlocul cîmpului, aruncă sacul la pămînt şi se puse numai de cît pe lucru.

— E cu spatele spre noi. O să fie uşor de tot. Nu-i nimeni să-i dea de veste. Tu fă un încunjur în partea asta, să poţi să-l întîmpini la caz cînd ar prinde de veste ş'ar vrea să fugă. Eŭ o să mă apropii binişor de dînsul pe la spate...

De cîte-va momente însă se auzia din pădure, din spre Expilly, lătrat de cîini.

— E vr'un vînător prin apropiere, zise Loiseau.

Şi pe cînd el făcea încunjurul marginei pădurii, ţinîndu-se tot ascuns printre copaci, Chaumont o luă pe cîmp înainte.

Pe nesimţite, se apropia de fugar.

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 13 Iulie (25 Iulie) 1895

5% Renta r p.	101¼	Acţ. B. Agricole	239
5% Renta am.	99¼	Dacia-Romînia	406
5% „ (92—93)	99	Naţionala	420
5% „ am	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	102½	Construcţii	162
Pensiuni	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	97¾	Londra	25 27½.25
5% „ (1890).	98⅛	Paris	100 07½ 15
5% Fonc. rur.	93⅛	Viena	208½.08
6% „ urb.	100	Berlin	123 50 40
5% „ „	90⅛	Belgia	99.25
5% „ „ Iaşi	82¼	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Nat.	1580	„ C. dep.	6½

Iată şi scena din urmă...

Acum Gelin nu se mai putea da în lăturî... Trebuia să tragă asupra nevesteî sale: revolverul era încărcat cu gloanţe.

O spaimă teribilă îl coprinse.

Voinţa îl părăsise... de alt-fel nu maî juca acum de cît realitatea. Inaintea luî Lucia se ruga, facea apel la toate meşteşugirile eî de comediană ca să-l înduplece; şi nu ştia că îşi mîntuia ast-fel viaţa.

Fie-care frază, fie-care vorbă pe care o spuneaû, îî făcea să se apropie de desnodămînt. Gelin era acum cuprins de teroare, zăpăcit: nicî nu-î trecu prin minte că ar fi putut prea bine să tragă maî la dreapta saû maî la stînga pentru ca să nu se săvîrşască crima. Ideia asta atît de simplă şi de logică nu-î venia acum în escitaţia grozavă în care se afla. Nu se gîndea de cît la un lucru: avea să tragă în nevastă-sa şi avea să cază, cu capul străpuns de un glonţ...

Lucia era în genuchî; el, în picioare, îî vedea formele sculpturale, simţea acel parfum perfid al femeiî... Respira greû... Incă treî *replice*, şi *trebuia* să se întîmple...

— Ah, iertare!... iertare!.. te conjur!... eram nebună!... se tînguia Lucia.

— Nu! nu!... nicî odată!... veî...

Dar vocea-î înecată refuză să termine fraza. Sosise momentul... Trebuia să ia revolverul, să o ochiască... Lucia se ridicase. In sală s'ar fi auzit zbîrnăitul uneî muşte... Gelin era superb... Sulimanul par'că-î căzuse; era palid, grozav de palid şi tremura din tot corpul.

Atuncî, în culise, autorul, directorul, regisorul, rămaseră uimiţî. Ce însemna aceasta? De ce nu trăgea Gelin? avea să compromită succesul piesei!

Toţî îî şopteaû: «Trage, frate! «Lucia, uimită şi ea, repetă încet: «Ci trage odată!» Braţul rămînea întins, Gelin sta nemişcat, cu privirea rătăcită...

Apoî de odată cazu în genuchî strigînd cu glasul întrerupt de suspine:

— Dar nu vezî că nu pot să trag, că nu pot!... Că te iubesc prea mult!... Că te ador!...

Convingerea cu care rostise aceste cuvinte era superbă. Artistul *juca* cu un firesc neîntrecut. Sala întreagă se ridică în picioare, aclamînd piesa, pe autor, emoţionată de acest sfîrşit neaşteptat.

Gelin se ridică răpăcit, stupid, între nevastă-sa şi primul redactor al *Ecoulu*ĭ, pe cînd cortina se ridica şi mulţimea electrizată nu maî voia să sfîrşiască cu aclamările.

Cortina căzu încă odată şi autorul. strîngînd cu entuziasm mîinele luî Gelin, îngînă;

— A, dragul meû, ce surprindere!... Iţî mulţumesc!... îţî mulţumesc! Aî îndreptat piesa... singurul defect al pieseî... Ce original!... Iţî mulţumesc!... Superb!

Băutoarea de sînge

mişcătorul roman pe care «Adevĕrul» *îl va da Duminică 16 Iulie ne arată pe femea misterioasă şi extraordinară care ţine în mîinile eî firele uneî intrigî vaste, o reţea în care mulţî se prind şi 'şî lasă onoarea şi viaţa.*

Alegerile din Englitera

LONDRA, 12 Iulie.— Rezultatul de pînă azî al alegerilor: 383 unionişti, 136 liberali, 10 parnelişti, 59 anti-parnelişti, 2 lucrătorî, Unioniştiî cîştigă 98 de locurî, dintre care 2 în Scoţia şi 2 în Lancaster. Liberaliî cîştigă 18 locurî.

D-niî Edward Grey şi Lawson aû fost realeşî.

O încăerare s'a întîmplat la Kilrusch, cu ocasia alegerilor, între locuitoriî aţîţaţî şi poliţie. Numeroşî anti-parneliştî aû fost rănţî.

***

După cum se vede din cifrele de maî sus, majoritatea e deja asigurată unioniştilor, orî-care ar fi resultatul alegerilor ce maî sunt de făcut.

Spanioliî în Cuba

MADRID, 12 Iulie.—Se telegrafiază din Havana că şeful insurgenţilor Maceo a părăsit împrejurimile luî Bayamo pe cînd generaliî Lachambre şi Navooro s'aû apropiat de oraş; el a încercat maî întîiû, dar fără succes, să atace Bayamo.

Rascoala din Macedonia

Luptele din urmă

CONSTANTINOPOL, 12 Iulie.—Teatrul principal al operaţiunilor bandelor bulgare este Perimdagh.

Principala banda, comandată de Mitrov, se compune din maî multe sute de oamenî armaţî cu puştî Henry Martini; este evident că eî sînt comandaţî de citre militarî de profesie.

Zilele trecute s'aû produs maî multe ciocnirî între insurgenţî şi trupele turceştî. Acestea aû avut maî întîiû dificultăţî marî din causa terenuluî muntos. Iată pentru ce s'a trimis un batalion de la Serres şi un altul de la Doiron ca întărire. S'a trimes şi un regiment de la Ianina la Kossovo.

Cercurile turceştî asigură că trupele aû reuşit în toate ciocnirile şi se speră o pacificare repede.

Insurgenţiî bătuţî

SOFIA. 12 Iulie. — Ştirile de la graniţă anunţă că în ultimele zile numeroşî insurgenţî fugiţî se întorc în Bulgaria într'o stare proastă; uniî dintr'înşiî sînt chiar răniţî. Eî sînt îndată desarmaţî şi depărtaţî de la graniţă. Seapte dintr'înşiî aû sosit la Sofia şi aû fost expediaţî în interiorul ţăriî; eî aû declarat că cea maî mare parte a bandelor aû fost bătute de trupe.

După informaţiunî din sorginte particulară, cea maî mare parte a fugarilor ar proveni din banda cea mare, care acum cît-va timp, a repurtat un succes asupra companieî turceştî pe care a distrus'o. Dar de atuncî banda ar fi fost înconjorată de trupele luî Soleiman Paşa şi împrăştiată.

Din Buzăû

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluî*)

12 Iulie.

Ordin de mobilizare

O mare ferbere domneşte în oraş din cauza ordinuluî de mobilizare distribuit rezerviştilor şi congediaţilor.

In acest ordin se spune că la cea d'întîiû chemare fie-care să se găsească la regimentul din care face parte.

Asemenea ofiţerilor garnizoaneî li s'a interzis cu stricteţă plecarea din oraş.

In urma evenimentelor ce se petrec în Bulgaria şi Macedonia, se crede că poate izbucni un războiû dintr'un moment într'altul şi că mobilizarea proectată de sigur că are o legătură cu întîmplările de peste Dunăre.

***

Un comisar bătut

Zilele aceste sub-comisorul Dumitrescu prezintîndu-se cu o hotărîre a tribunaluluî pentru a pune secfestru brutaruluî Gheorghe Nicolau pentru o sumă oare-care, acest brutar nu găseşte alt-ceva maî bun de făcut de cît să aplice sub comisaruluî cîte-va palme, fapt pentru care a fost imediat depus.

Se zice că în urma unor intervenirî a cîtor-va persoane sus puse, brutarul în chestiune a fost eliberat depunînd însă o bună cauţiune.

***

Balul din Sărata

Cu ocazia inaugurăriî nouluî hotel din Sărata, unde lumea Buzoiană face pelerinajiî vara pentru a face băî şi a se maî răcori, s'a dat un bal splendid la care aû luat parte peste 400 persoane, lucru nepomenit încă în Sărata. Acest succes al baluluî se datoreşte maî mult, tramcarelor şi bricurilor înfiinţate anul acesta şi carî fac curse regulate între Buzăû-Sărata.

***

Bicicliştî curierî.

Din iniţiativa D-nuluî diriginte al oficiul poştaî din Buzăû se înfiinţează în oraş curierî biciclişti, de o camdată numaî pentru telegrame. Toţî curieriî învaţă sub supravegherea diriginteluî cum să manevreze cu biciclul. Orăşeniî nu pot fi de cît recunoscătorî D-luî diriginte care se interesează atît, de urgenta distribuire a corespondenţelor.

Boale contagioase.

Avem ştirî pozitive că în Padina, plasa Cîmpului, bîntue angina difterică printre copiî, şi chiar printre oamenî în vîrstă, fără ca vre-un medic să se zărească pe acolo. Am dori să ştim dacă medicul însărcinat cu inspecţiile prin Padina îşî încasează leafa regulat E o crimă pentru medicul în chestiune ca să lase să moară copilaşiî de această teribilă boală, acuma cînd cu serumul inventat îî scapî cu siguranţă. Vom reveni cu amănunte.

Buzoianu.

Pentru Stambulof

BUDAPESTA, 12 Iulie.—Consiliul municipal a adoptat în unanimitate o moţiune care zice că consiliul exprimă adînca sa durere pentru asasinarea mareluî patriot bulgar Stambulof şi trimite văduveî condoleanţele sale cele maî sincere.

BELGRAD, 12 Iulie. — *Oficialul* desminte ştirea după care regele Alexandru şi guvernul sîrbesc ar fi trimes coroane pentru a fi depuse pe cosciugul luî Stambulof.

BERLIN, 12 Iulie. — *Gazeta naţională* aflǎ că în timpul scenelor scandaloase de la înmormîntarea luî Stambulof, provocate de geandarmeria, nicî un desagrement nu s'a întîmplat representantuluî german.

Tîrgul cerealelor

Viena 12 Iulie 1895

Semnalăm cursurile de azî:

Grîû de primăvară	1896	fl.	7.24
Griul de Toamnă	1895	fl.	6 84
Secara de primăv.	1896	„	6 29
„ de toamnă	1895	„	5 90
Ovăzul de „	1895	„	
Por. de Maiû-Iunie	1896	„	5 09
Porumb Iulie-August	1895	„	
Colza Aug.-Sept.		„	10.05

Brăila 12 Iulie 1895.

Grîû cant. 10600 greut. 58½—60 preţul 7.95. Grîû noû cant. 5440 greut. 60 61¼ preţul 8 90-9.17½ — Navetă cant. 9500 greut. 51 preţul 11.40—11.41.

Semaphore de Brăila

Chestia armeneasca

CONSTANTINOPOL, 12 Iulie.—Se aşteaptă pentru azî comunicarea explicaţiunilor puntelor obscure ale noteî turceştî privitoare la Armenia.

Se ştie că Poarta acordă noî concesiunî pentru că ea doreşte în mod sincer să retragă chestiunea armenească de la ordinea zileî; totuşî cererea de control european este din noû respinsă.

Numirea luî Şakir Paşa s'a şi notificat în mod oficial celor treî puterî, carî n'aû nimic de obiectat în contra persoaneî luî Şakir, dar care doresc să cunoască instrucţiunile ce va fi primit în vederea misiuneî sale.

Maî multe sute de armenî pedepsiţî pentru crime, alte de cît crime de drept comun aû fost amnistiaţî.

Abonamente de vilegiatură

In ţară:
O lună 8 leî; 15 zile leî 1.50
In străinătate:
O lună 5 leî; 15 zile leî 2.50.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Băutoarea de sînge

este titlul nouluî roman pe care Adevĕrul *va începe a-l publica Duminică 16 Iulie.*

Neîntrecutul povestitor

PIERRE ZACCONE

a grămădit în acest ingenios roman o ţesătură de drame, carî introducînd pe cititor în lumea mareî finanţe, a aristocraţieî trufase şi putrede şi maî ales în acea a femeilor uşoare, *va acapara de la primele rîndurî interesul cititoruluî şi-l va ţine într'o continuă încordare pînă la desnodămîntul acestuî neîntrecut* roman de senzaţie.

Băutoarea de sînge

este femeia misterioasă şi extraordinară care ţine în mîinile eî firele uneî intrigî vaste, o reţea în care mulţî să prind şi îşî lasă onoarea şi viaţa.

Va fi destul să se citească primul capitol al aceşteî drame, — în care de alt-fel nu lipsesc nicî momentele vesele, — *pentru ca*

Băutoarea de sînge

să pasioneze pe orî-ce cititor, atît prin noutatea şi varietatea intrigeî, *cît şi prin marele interes al* moravurilor ciudate *pe carî le zugrăveşte.*

Congresul naţionalităţilor din Ungaria

Tribuna *din Sibiû publică în fruntea număruluî săû sosit azî în Capitală un manifest energic către romînii, slovacii şi sîrbiî din statul ungar, anunţînd întrunirea congresuluî naţionalităţilor pe ziua de 10 August stil noû (29 Iulie) la Budapesta.*

Manifestul

Reproducem din acest manifest următoarele părţî caracteristice, carî arată motivele alianţeî naţionalităţilor:

In tot timpul de la începutul actualeî epoce constituţionale şi pînă în ziua de astă-zî, ne-am dat noî nemaghiariî toate silinţele ca să convingem pe adversariî noştri de rătăcirile în care s'aû înfundat. Insă zadarnice aû fost silinţele noastre.

In presă, în parlament şi în adunărî, s'a arătat depozitarilor puteriî, că pe calea apucată ne vor duce la perirea lor *şi a* noastră *şi că pacea, prosperarea şi consolidarea patrieî se pot ajunge numaî pe calea* dreptăţiî *şi a* egalităţiî.

Toate aceste n'aû avut însă alt rezultat pozitiv, decît să ne convingă pe noî toţî, că orî-ce înţelegere cu şoviniştiî este exclusă. Cum să convingî pe acela ce nu voeşte să fie convins? Cum să arăţî primejdia aceluî-ce dinadins închide ochiî ca să nu o vadă?

In consecuenţă nu există astă-zî Romîn, Slovac şi Sîrb, care îşî iubeşte neamul şi limba, şi n'ar admite ca pe calea reclamaţiunilor şi aşteptînd ca sentimentul de dreptate să intre în inima împetrită a adversaruluî, nu se poate realiza o îmbunătăţire a sorţiî insuportabile a popoarelor noastre.

Ajunşi la această convingere, urmează de la sine, că trebue se punem pe alt teren *maî eficace lupta* legală *pentru conservarea şi emanciparea noastră naţională. Trebue anumit să ne organizăm ast-fel,* noî toţî care avem aceleaşî drepturî de apărat, în cît să ne putem prezenta în faţa adversaruluî nu ca reclamanţî carî cerşesc drepturî de la bună-voinţa cuî-va, ci ca un factor care 'şî-le eluptă, în conştiinţa ca 'î se cuvin şi destul de puternic ca sa 'şî-le cucerească.

Această organizare nu 'şî-o poate însă da singură nicî una din naţiunile nemaghiare, ci toate împreună *trebue să o formăm, căcî numaî cu puteri unite putem deveni în patria noastră acel factor impunător, ale căruî drepte pretenţiunî nicî un moment nu pot fi nesocotite.*

Spre acest sfîrşit, după ce aiicum conducătoriî noştrî de la începutul aceşteî ere poreclită constituţională, aû recunoscut importanţa alianţeî naţionalităţilor, *şi aû afirmat-o la diferite ocaziunî, am accentuat, acum cînd chestia naţionalităţilor a devenit iar peste măsură acută, din noû şi unanim solidaritatea noastră şi ne-am dat silinţa să creăm o bază, pe care să ne putem organiza ca factor puternic, iresistibil.*

Semnatariî manifestuluî

Manifestul a fost semnat în cele treî şedinţe ale comitetelor partidelor celor treî naţionalităţî,—în Sibiû, Turceansky-Svati-Martin şi Novi-Sad.

Din partea romînilor manifestul a fost semnat de D-niî Vasile Mangra, preot şi profesor în Arad şi de dr. Stefan Petrovicî, advocat în Lugoj; din partea slovacilor de D-niî Paul Mudron, advocat şi proprietar în Turceassky-Sv.-Martin şi dr. Samo Daxner, advocat în Tisolţ; din partea sîrbilor de D-niî dr. Emil Gavrilla, directorul *Zastaveî* din Neoplanta şi Nicola Ioximovicî, advocat în Sabadca.

Origina alianţeî

Ideia alianţeî naţionalităţilor a început a fi desbătută cu maî multă stăruinţă de la anul 1892 încoace şi în Ianuarie 1893 partidele naţionale romînă, sîrbă şi slovacă aû trimis la Viena delegaţî pe D-niî dr. Ioan Raţiû, Eugen Brote, Aurel Popovicî, Paul Mudron, dr. Miloş Stefanovicî, dr. Daxner, M. Dula şi dr. Minich, carî aû discutat toate bazele alianţeî.

De atuncî aceştî delegaţî precum şi alţiî carî aû înlocuit pe uniî din ceî d'întîiû precum D-niî Coroianu, dr. Gavril, dr. Polit, dr. Vuceticî şi Ioximovicî, s'aû întrunit în maî multe rîndurî cînd la Viena cînd la Pesta, cînd la Sibiû. După ce comitetul naţional a fost osîndit la închisoare, tratările aû fost conduse din partea romînilor de D-niî Brote, Popovicî şi Albini din Bucureştî şi de D-niî V. Mangra şi Petrovicî.

Ultima întrunire

Ultima întrunire s'a ţinut zilele trecute în Budapesta. La această întrunire s'a stabilit programul comun de acţiune, care va fi supus discuţiuneî congresuluî pentru a fi confirmat în mod definitiv.

S'a maî hotărît ca la congres fie-care partid naţional să fie reprezintat prin cel puţin 16 delegaţî, dîndu-se în acelaşî timp facultatea partidelor de a trimite la congres un număr fie cît de mare de alegătorî partizanî.

Numaî această singură cestiune va fi la ordinea zileî: *stabilirea programuluî comun de acţiune.*

Sgomotele de mobilizare

Corespondentul nostru din Buzăû ne încunoştiinţează, că toţî rezerviştiî din localitate aû primit ordine de mobilizare identice cu cel publicat de noî erî.

In acelaşî timp comandantul pieţiî a dat ordin ca nicî un ofiţer să nu iasă din oraş.

Cititoriî vor găsi maî sus această scrisoare a corespondentuluî nostru din Buzăû.

Sîmbătă se va ţine licitaţiunea pentru darea în întreprindere a uneî gărî ce se va construi în oraşul R.-Sărat, actualul local al găreî fiind la o depărtare de vr'o patru kilometri de marginea oraşuluî.

Lucrările de construire vor costa 340,000 leî.

Plecarea Regeluî

In privinţa plecăreî regeluî în străinătate persoane demne de încredere şi în poziţie de a fi bine informate ne asigură, că ştirea Ţăriî cum că regele va pleca chiar zilele acestea, *nu este exactă.*

Nimic nu s'a hotărît pînă acum în privinţa plecăreî regeluî şi nu se va putea lua nicî o hotărîre pînă cînd situaţia în Balcanî nu va fi limpezită pe deplin.

Mîine după amiazî, la orele 3 se va întruni consiliul de miniştri pentru a discuta evenimentele întîmplate la Sofia cu ocazia înmormîntăreî luî Stambulof.

E vorba ca guvernul să nu se mulţumească numaî cu scuzele făcute de ministrul de externe bulgar, D. Nacievicî, ci să ceară garanţiî sigure, că pentru viitor nicî un membru al agenţieî diplomatice romîne nu va maî fi expus la busculărî şi insulte din partea bandelor.

Sub titlul de Duelul imposibil *se va da în* «Adevĕrul ilustrat» de Duminica viitoare *o experienţă fizică foarte nostimă care ar pulea servi ca jucărie pentru copiî.*

Ierî a sosit în Capitală un colonel din armata rusească, care va pleca săptămîna viitoare în Dobrogea avînd, se zice, misiunea de a vizita monumentele ruseştî din acea provincie, monumente despre a căror existenţă însă pînă acum nimenî nu ştia nimic.

D. locotenent Florescu din cavalerie a fost ataşat pe lîngă colonelul rus cu însărcinarea de a-l însoţi şi prin Dobrogea.

Pe urmă colonelul rus va pleca în Bulgaria.

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 12 Iulie. — Contele Goluchowschy a plecat la Ischl pentru a face împăratuluî raportul săû asupra afacerilor curente.

SHANGHAI, 12 Iulie. — Japonia cere Chineî o sporire a indemnităţiî de războiû de 7 şi jum. milioane de *tails* pentru retrocesiunea peninsuleî Liao-Tangî.

VARŞOVIA, 12 Iulie. — O deputaţie militară prusiană a sosit pentru a invita pe contele Şuvalof la serbările aniversăriî a 150-a a regimentuluî de grenadirî *Impăratul Alexandru* Nr. 1.

PARIS, 12 Iulie. — D. Faure s'a dus azî-dimineaţă cu ministrul de războiû în lagărul din Chalons pentru a asista la manevrele de artilerie.

Preşedintele va pleca mîine la Havre, unde are de gînd să stea vr'o lună.

BELGRAD, 12 Iulie. — Guvernul sîrbesc a cerut pe cale diplomatică Rusieî consimţimîntul săû pentru a face să intre în măsura de conversiune şi împrumutul încheiat în Rusia în 1876.

PETERSBURG, 12 Iulie. — După ziare, un tratat se va semna în curînd la Paris între industriaşiî de petrol american şi Fraţiî Nobel de la compania de kerosină rusească. In virtutea acestuî tratat, comerţul de kerosină în Mediterana şi în Suedia şi Norvegia va fi exploatat în mod exclusiv de fraţiî Nobel şi casele de kerosină rusească.

In cele-l'alte ţărî ale Europeî, americaniî şi ruşiî îşî împart comerţul de kerosină în proporţiune de 65 la sută pentru americanî şi 35 la sută pentru ruşî.

BERMBOURG, (*Anhalt*) 12 Iulie. — Starea prinţuluî Frederic d'Anhalt s'a înrăutăţit; a devenit primejdioasă.

SPOLETTO. 12 Iulie — Un cutremur de pămînt ondulatoriû s'a produs azî la 4 ore 36 m. după amiazî; a ţinut treî secunde.

LENS, 12 Iulie. — Minerii din Ostricourt s'aû pus în grevă, cerînd o sporire de salariû.

Licitaţiunî

— La 7 August 1895, orele 10 a m., se va ţine licitaţie în sala prefectureî judeţuluî Bacăû pentru darea în antrepriză a construcţiuneî a 12 podeţe pe calea judeţiană Bacăû-Voineştî-Ocna.

Valoarea aceşteî lucrărî este de 10.801 leî, banî 89, de pe deviz

— La 19 August 1895, se va ţine licitaţie publică la prefectura judeţuluî Ialomiţa, prin oferte sigilate, conform legeî comptabilităţeî publice şi fără drept de supra-ofertă, pentru darea în antreprindere a construireî pavilionuluî de administraţie pentru regimentul 5 călăraşî.

Valoarea lucrăreî, de pe deviz este de leî 60.000.

Starea civilă

Declaraţiunî de căsătorie

D. Petre Lambru cu D-ra Mina Petrescu; D. Isac S. de Mayo cu D-ra Neama Alcalay; D. N. Protopopescu cu D-ra Antoneta Popovicî; D. Pavel Petrescu cu D-ra Elena Christescu; D. Berl Salter cu D-ra Charlota Grünfeld; D. Vasile Stan Savu cu D-ra Paraschiva F. Lascu; D. Mendel Zo'chir cu D-ra Nachama Rosenfeld; D. Herman Schonfeld cu D-ra Etti Rosenzveig; D. Alexandru N. Baboeanu cu D-ra Victoria Papazol; D. Acadiu D Ceamofoiû cu D-na Gherghina sîn Radu Florea

POŞTA REDACŢIEI

Anonim. — Faptele petrecute în strada Ermituluî, pe care ni le denunţaţî, sînt foarte grave.

Vă rugăm să treceţî pe la redacţie pentru a ne da oare-care lămurirî; alt-fel nu putem publica cele denunţate.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — In fie-care seară spectacol variat. Debutul quartetuluî rusesc.

Sala Alcazar. — Reprezentaţiunî variate ale trupeî internaţionale.

Grădina Paţac. — In toate serile reprezentaţiî variate cu program nou.

Grădina Lieblich (Jiguiţa). — Trupa de operete de sub conducerea D-luî C. Juvelier dă representaţiî variate.

***

Grădina Trocadero. — In fie care seară mare concert cu două muzicî, una instrumentală sub conducerea D-luî Kratochvil, şi o orchestră naţională.

***

Grădina Casino. — In fie-care seară concert de muzică militară.

***

Kioşcul Lukianof (grădina Cismegiû) — In toate serile concert vocal dat de o trupă numeroasă de coriştî